

Language structure in Kanmani Gunasekaran's Short Stories

B. Manonmani ^{a, *}

^a Department of Tamil, A.M.Jain College, Meenambakkam, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: manonmani.b@amjaincollege.edu.in

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2431>

Received: 12-05-2024; Revised: 26-07-2024; Accepted: 05-08-2024; Published: 18-08-2024

Abstract: A proverb is a language that conveys an ancient meaning. This proverb has been in vogue since the time of Tholkappiar. The proverb is the language of experience of the ancients. Such experiences are acquired in abundance in the countryside. The experiential languages thus obtained are capable of interpreting the literal meaning of words according to the situation. Kanmani Gunasekaran has used proverbs wherever necessary so that too much narration does not come in the way of the flow of the story. The use of proverbs shows the economy of words of the people. In some places, the proverb goes along with the spoken language in his short stories. There is no literature of the present day without a mixture of words from other languages. Kanmani Gunasekaran, like other writers, has used words from other languages in the middle of the story. However, in his short stories, there is a significant use of foreign words. The use of foreign words is very helpful in understanding the literacy of the living people. The author did not impose foreign words on his style. The language of his short stories, therefore, is more or less similar to that of the folk people. In this way, the author has recorded the words of other languages spoken in his short stories. In this regard, this article seeks to examine his language system with the help of one of his works, Vellerukku Short Story Collection.

Keywords: Kanmani Gunasekaran, Short Stories, Vellerukku Story, Proverb

கண்மணி குணசேகரன் சிறுகதைகளில் மொழி அமைப்பு

பா. மனோன்மணி ^{அ *}

^அ தமிழ்த்துறை, அகர்சந்த் மான்மல் ஜெயின் கல்லூரி, மீனம்பாக்கம், தமிழ்நாடு, இந்தியா

முன்னுரை

தற்கால வட்டாரவழக்கு எழுத்தாளர்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு படைப்பாளர் கண்மணி குணசேகரன் ஆவார். இவர் விருத்தாசலம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர். இவ்வட்டார வழக்கினை அறிந்து கொள்வதற்காகவே “நடுநாட்டு சொல் அகராதி” என்ற நூலையே எழுதியுள்ளார். அந்த வகையில் இவரது படைப்புகளுள் ஒன்றான வெள்ளெருக்கு சிறுகதைத் தொகுப்பினைக் கொண்டு இவரது மொழி அமைப்பை ஆராய இக்கட்டுரை முற்படுகிறது.

பழமொழி

பழம் பொருளை உணர்த்தும் மொழி பழமொழி என்பர். இப்பழமொழி தொல்காப்பியர் காலம் முதலே வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது. இதனை ‘முதுசொல்’, ‘முதுமொழி’, என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியலாம். பழமொழி முன்னோர்களின் அனுபவ மொழியாகும். அவ்வனுபவங்கள் நாட்டுப்புறங்களில் மிகுதியான அளவில் பெறப்படுகின்றன. அங்ஙனம் பெறப்படும் அனுபவ மொழிகள் சொற்களின் நேர்ப் பொருளைச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு விளக்கும் தன்மை உடையனவாகும். கண்மணி குணசேகரன் கதை ஒட்டத்திற்கு அதிக

அளவிலான வருணனைகள் தடையாக அமைந்துவிடாத வகையில் பழமொழிகளைத் தேவையான இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். பழமொழியின் பயன்பாடு மக்களின் சொற் சிக்கனத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. சில இடங்களில் பழமொழி பேச்சு மொழியோடு இணைந்து செல்லும் நிலையும் இவரது சிறுகதைகளில் காணப்படுகிறது.

“ஆயிரம் போதையில் இருந்தாலும் ஆணைக்கு

அடிசறுக்கினாலும் சறுக்கும் இந்த சின்னக்காத்தானுக்கு

சறுக்காது” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

இங்கு போதையில் இருக்கும் சின்னக்காத்தான் தன்னுடைய நிலையைப் பெருமையாகத் தானே கூறிக் கொள்ளும் நிலையில் பழமொழி இடம் பெற்றுள்ளது.

‘வலை’ என்னும் சிறுகதையில் வரும் லட்சுமி என்னும் கதாபாத்திரம் தந்தையின் அளவிலாத அன்பில் வளர்ந்து வருகிறாள். தந்தையின் அன்பைத் தவறாகப் பயன்படுத்திய லட்சுமி பத்தாம் வகுப்புத் தேர்வில் தோல்வியடைகிறாள். இச்சூழலில் அவளது தாய் வனமயிலும், தன் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் நிலையில்,

“எனக்கு மின்னியே தெரியும்,

ஒனக்கு பணிக்க பண்ணிப்

பள்ளிக்கொடம் அனுப்பாதும்

வெழலுககு எறைச்ச தண்ணின்னு” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்று கூறுகிறாள். அவளுக்கு இதுவரை செய்த செலவுகள் குறித்து இச்சிறு பழமொழி வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறாள். இது, ஆசிரியரின் நடைப்பாங்கைப் புலப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

‘ராக்காலம்’-என்னும் சிறுகதையில் மாடுகளால் வரும் பிரச்சனைகளைத் தடுக்கக் கதாபாத்திரங்கள் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் சூழலில் ஆசிரியர்,

“எரியறத இழுத்தா கொதிக்கிறது அடங்கும்” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்ற பழமொழியின் மூலமாக சிக்கலுக்கான தீர்வை எடுத்துரைக்கின்றார்.

இவ்வாறாகப் பழமொழிகள் பொருத்தமான இடங்களில் ஆசிரியர் கூற்று, கதைச் சூழல்களை விளக்குபவையாகவும், பாத்திரக் கூற்றில் மனோபாவங்களைக் காட்டுபவையாகவும் அமைந்துள்ளன.

பிறமொழிக் கலப்பு

இன்றைய காலகட்டத்தில் எழும் எந்த ஓர் இலக்கியத்திலும் பிறமொழிச் சொற்களின் கலப்பு இடம்பெறாமல் இல்லை. கண்மணி குணசேகரனும் பிற படைப்பாளர்களைப் போல் பிறமொழிச் சொற்களைக் கதையின் இடைஇடையே பயன்படுத்தியுள்ளார். எனினும், இவரது சிறுகதைகளில் எண்ணத்தக்க வகையிலேயே பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு காணப்படுகிறது. பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு வாழும் மக்களின் கல்வி அறிவை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் துணைநிற்பதாகும். ஆசிரியர் பிறமொழிச் சொற்களைத் தனது நடையில் திணிக்கவில்லை. எனவே, அவருடைய சிறுகதைகளின் மொழிநடை, நாட்டுப்புற மக்களின் பேச்சு நடையைப் பெரும்பாலும் ஒத்து அமைகிறது. அவ்வகையில் ஆசிரியர் பேச்சு மொழியில் வழங்கி வரும் பிறமொழிச் சொற்களைத் தன் சிறுகதைகளில் பதிவாக்கியுள்ளார்.

“எங்கனாச்சும் காலா காலத்துல ஆஸ்பத்திரியப்

பக்கம் போயி சேத்துருக்கக் கூடாது” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

“ஒரு தாய்மாமன் ஒங்க ரூல்ச, நீங்க கேக்கறிங்க”

என்ற தொடர்களில் 'ஆஸ்பத்திரி', 'ரூல்ச' என்பன போன்ற ஆங்கிலமொழிச் சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளன. இதைப் போன்றே டிரைவர், ராக்கெட், பெயில், கெவுருமண்டு, சீட்டு, டிக்கெட், லக்கேஜ், மேஸ்திரி, பிளேடு, டாக்டர், லாரி, டசன், ஆர் ஐ, தாசில்தார், கண்டக்டர், சிங்கில், சைக்கிள், பஸ், கமிட்டி என்பன போன்ற பல சிறு சிறு பிறமொழிச் சொற்களை ஆசிரியர் தம் வழக்காற்றில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவோர் அவற்றின் உச்சரிப்பு நிலையிலேயே பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வடிவத்திலும் பயன்படுத்துவர். கண்மணி குணசேகரன் தனது நடையிலோ,

“வடசொற் கிளவி வடஎழுத்து ஓரீஇ

எழுத்தொரு புணர்ந்த சொல்லாகுமே” (Subramaniyan, 1999)

என்ற தொல்காப்பியர் கருத்தினைப் பின்பற்றிச் சென்றுள்ளார்.

இது, ஆசிரியர் இலக்கண மரபிற்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும் என வலிந்து கூறிய சொல்லாட்சி அன்று. மக்கள் பேசும் பேச்சு மொழியின் இயல்பான தன்மையிலிருந்தே ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். இதனை, 'ஜீவனம்' என்னும் வடசொல் உச்சரிப்பிற்கு ஏற்பவே அப்படியே எழுத்தில் வடிக்காமல் 'சீவனம்' எனத் தமிழ் உச்சரிப்பிற்கு ஏற்ப மாற்றி அமைத்துள்ளதன் வழி அறியலாம். மேலும், தவிர்க்க முடியாத சூழலில் ஆசிரியர் பிறமொழிச் சொற்களை வடமொழி வடிவிலேயே வழங்கியுள்ள போக்கினை மக்கள் பேசும் பேச்சு வழக்கிலிருந்து எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சான்றாக, அவர் நடையில் பயின்று வந்துள்ள 'ரோஷம்', 'வேஷம்', 'சந்தோஷம்' போன்ற சொல் பயன்பாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். இச்சொல் தொடராக வரும் நிலையில்,

“நா என்னா அம்மாம் ரோஷம் கெட்டுப்

போயாக் கெட்கறன்” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்று அமைகிறது.

கதைக் களத்தில் பேசப்படும் பேச்சு மொழி மொழிக்கலப்பற்ற தன்மை உடையதாக இருக்காது. கருத்துப் புலப்பாட்டுக்கு ஏற்ற தன்மையில் அமையும், உச்சரிப்புக்கு உகந்த பல பிறமொழிச் சொற்களைப் பேச்சு மொழியானது தனக்குரியதாக மாற்றிக் கொள்ளும். அந்த வகையில் விருத்தாசலம் வட்டார வழக்கு நடையைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள கண்மணி குணசேகரனின் சிறுகதைகளில் பிறமொழிச் சொற்கள் இயல்பாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இரட்டைக் கிளவி

ஆசிரியர் கதை கூறும் போக்கில் இரட்டைக் கிளவிச் சொற்களையும் கதை ஓட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார் கிராமப்புற மக்களின் பேச்சு வழக்கில் இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள் அதிக அளவில் இடம் பெறுகின்றன. இரட்டைக் கிளவி என்பதற்கு,

“இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிதிசையா” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்று தொல்காப்பிய நூற்பா விளக்கம் அளிக்கிறது. தொல்காப்பியர் காலம் முதலே இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள் மொழிப் பயன்பாட்டில் இருந்தமையை இந்நூற்பா உணர்த்துகின்றது. பொதுவாக, இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள், அந்த இரட்டிப்பினின்றும் பிரிந்து தனித்துப் பொருள் தரா. இத்தன்மையுள்ள சொற்களை ஆசிரியர் தம் 'வெள்ளெருக்கு' சிறுகதைத் தொகுப்பில் ஏறத்தாழ ஐம்பது இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இது, விருத்தாசல வட்டாரப் பகுதியில் இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள் அதிக அளவில் பயன்பாட்டில் உள்ளதைப் புலப்படுத்துகிறது. இங்ஙனம் பயன்பாட்டில் உள்ள இரட்டைக் கிளவிச் சொற்களை ஆசிரியர் சிறுகதைகளில் எங்ஙனம் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி அறியலாம்.

“கூன் விழுந்த முதுகைப் போட்டுக் கொண்டு

தொங்கு தொங்கு என ஓடிவந்தார்” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்ற தொடரில் வரும் இரட்டைக் கிளவியை 'கிக்குலிஞ்சான்' சிறுகதையில் ராசவேலுவின் மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாட்டைக் காட்ட ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் குறிப்பிடும் இடத்தும் இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள் கதையில் பயின்று வந்துள்ளன. இதனை,

“உடம்பு சடசடப்பாக இருப்பது மாதிரி தெரிந்தது”¹⁰

“கதனை கதனையாய் உடம்பில் சதை

முடிச்சுக்கள்” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்பன போன்ற தொடர்கள் விளக்குகின்றன.

இவ்வாறாகப் பல இரட்டைக்கிளவி தொடர் அமைப்புக்களைக் கண்மணி குணசேகரன் தம் சிறுகதைகளில் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். இந்த இரட்டைக் கிளவிச் சொற்கள் விருத்தாசலம் வட்டார மக்களின் பேச்சு நடையின் தன்மைகளை விளக்குபவையாக உள்ளன.

அடுக்குத் தொடர்

ஒரு சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை அடுக்கி வந்து பிரித்தால் பொருள் தரும் நிலையில் அமைவது அடுக்குத் தொடராகும். அடுக்குத் தொடர் விரைவு, பொறுமை, வெகுளி, அச்சம், மகிழ்ச்சி போன்ற பல பொருள்களில் தோன்றக் கூடியது. இந்நிலையில் கண்மணி குணசேகரன் அடுக்குத் தொடர்ச் சொற்களை இரண்டு அடுக்குச் சொற்களாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார். இரட்டைக் கிளவிச் சொற்களின் பயன்பாட்டைப் போலவே அடுக்குத் தொடர்ச் சொற்களும் ஏறத்தாழ நாற்பது இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. இவ்வடுக்குத் தொடர்ச் சொற்கள் வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய கருத்துக்களையும், உள்ள வெளிப்பாட்டையும் புறத்தார்க்கு உணர்த்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன. ஆசிரியர் சிறுகதையில் கூறியுள்ள அடுக்குத் தொடர்கள் வலிந்து கூறப்பட்டவை அல்ல. அவை ஒவ்வொன்றும் மக்கள் பேசும் பேச்சு மொழியிலிருந்தே எடுத்துரைக்கப் பட்டவையாகும்.

“கங்காயி தயங்கி தயங்கிச் சொன்னாள்” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்பதில் உள்ள அடுக்குத் தொடர் கதாபாத்திரத்தின் மனநிலையை எடுத்துரைக்கிறது.

சாதாரணமாக ஒருவர் எதையேனும் மறுத்துரைக்கும் நிலையிலும், ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையிலும் அடுக்குத் தொடர்கள் இடம்பெறும். இந்நிலை கண்மணி குணசேகரன் சிறுகதைகளில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இதற்குச் சான்றுகளாக,

“சரி சரி. நான் தனியா அடுப்ப பத்தவைச்சிக்கிறேன்” (கண்மணி குணசேகரன், 2004)

“வேணாம் வேணாம்”(கண்மணி குணசேகரன், 2004)

ஆகிய தொடர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

சில சொற்கள் அடுக்குத் தொடரா? இரட்டைக் கிளவியா? என்பதைக் கண்டறியக் கடினமாக அமையலாம். இப்போக்கு கண்மணி குணசேகரனின் சிறுகதைகளிலும் இவ்வமைப்புக் காணப்படுகிறது. எனினும், ஒரு சில அடுக்குத் தொடர்ச் சொற்களை இனம் கண்டறியும் வகையில் ஆசிரியரே சில இடங்களில் தெளிவான விளக்கத்தை வழங்கிச் சென்றுள்ளார். சான்றாக, ‘திக்’ என்னும் சொல் ‘திடுக்கிட்டான்’ என்ற சொல்லின் சுருக்கமாய் அமைந்துள்ளது. இச்சொல் ‘தித்திக்’ என்று அடுக்கி வரும் நிலையில் இரட்டைக் கிளவி போன்று காணப்பட்டாலும் அடுக்குத் தொடர் வகையைச் சார்ந்தது என்பதை,

“புள்ளிப்பொட்டை ‘திக்’ கென்று திகைத்துப்போய் நின்றுவிட்டது” (Kanmani Gunasekaran, 2004)

என்ற தொடர் வழி உணர்த்திச் சென்றுள்ளார்.

முடிவுரை

கதைப்போக்கில் கதையின் உணர்ச்சித் தூழல், பொருள் புலப்பாடு ஆகியவற்றைத் தெளிவுபடுத்துபவையாக அடுக்குத் தொடர்கள் அமைந்துள்ளன. கண்மணி குணசேகரன் மக்கள் வாழ்வில் இடம் பெறும் அடுக்குச் சொற்களை இயல்பான நிலையில் தம் சிறுகதைகளில் கையாண்டுள்ளார்.

References

Kanmani Gunasekaran, (2004) Vellerukku, Tamilini Pathipagam, Chennai, India

Subramaniam, S.V. (1999) Tholkapiyam Thelivurai, Manivasagar Pathipagam, Chennai, India

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

B. Manonmani, Language structure in Kanmani Gunasekaran's Short Stories, Indian Journal of Tamil, 5(3), (2024) 1-5. <https://doi.org/10.54392/ijot2431>

